

[Poul Schlüter.]

ringens støtteparti, men kronen er truet, beskæftigelsen er for lav, virksomhederne er i vanskeligheder. De har brug for stabile planlægningsvilkår. Og jeg lægger vægt på, at næsten hvem som helst, jeg taler med ude i befolkningen, siger i disse dage, at det vil være tåbeligt med et valg, I kan ikke være det bekendt. Vi herude i befolkningen kan ikke løse de problemer, I politikere giver op over for, siger man.

Et valg vil vel næsten virke, som hvis en virksomhed indgiver sin konkursbegæring til skifteretten. For hvad efter valget? Kronen og økonomien er nok ringere. Ja men får vi så da ikke et politisk systemskifte? Er der ikke håb om, at vi kan bruge det ikke-socialistiske flertal, der nok også vil være i et folketing efter valget? Det håber vi. Det har vi længe arbejdet for med vore beskedne kræfter, men andre har jo ikke. Venstre har ødelagt enhver mulighed for et regeringsskifte — det gør mig ondt at skulle sige det, men det hjælper ikke at skjule det — ved at kaste de radikale og kristeligt folkeparti i armene på socialdemokratiet, og den omfavnelser varer jo nok en tid. Det var helt anderledes for et år siden. Denne afgørende ændring er resultatet af en nidkær og målbevidst indsats fra venstres side, som i og for sig er beundringsværdig. Venstre burde have samlet, men har spredt og splittet de borgerlige partier.

Kan vi så opnå noget i dag med vore få mandater? Det ved jeg ikke, men vi føler, at det er det konservative partis ret og pligt at forsøge, og derfor har vi sagt i dag til regeringen, at vi har nogle ønsker, vi lægger megen vægt på, og hvis de imødekommes, tror vi, forlignet bliver bedre, og så kan vi måske bære et medansvar, i hvert fald for en del af det hele.

Hvad har vi bedt om? Vi har sagt, at besparelserne må være noget større. Vi ønsker, at de skal være meget større. Vi har fremlagt vore egne spareforslag til finansloven, men vi ved godt, at dem kan vi jo ikke nu komme igennem med, men vi mener, at regeringen må kunne bøje sig for et ønske om større besparelser og i alt fald acceptere, at besparelserne skal virke med det samme og ikke vente til den 1. april 1977. Det er jo ikke undtagelsen, men det er reglen, at man bryder ind midt i et finansår i

de løbende udgifter. Så må det kunne gøres også i år.

I denne sammenhæng må skattelettelsen kunne blive større, og vi ville foreslå, at bundgrænsen blev sat op. Vi tror, det er det bedste middel, den bedste hjælp fra folketingets side til arbejdsmarkedet, så kan det langt lettere selv sørge for en forsvarlig overenskomst. Jo højere bundgrænse, jo lettere vil det være at komme igennem med en stort set uændret forlængelse af de nuværende overenskomster.

Det var den ene ting. Den næste ting, vi har sagt til regeringen i dag, er: vi mener, at afgiftsforhøjelserne, eller i alt fald en del af dem, må være midlertidige. Så virker de for resten også mere effektivt og modvirker øjeblikkeligt forbrug. Vi har sagt, at vi ser helst en midlertidig momsforhøjelse. Vi vil ikke bidrage til en varig forhøjelse af skattestrykket i Danmark.

Regeringen har i dette øjeblik, så vidt vi kan bedømme, ikke flertal for sine afgifter, men den kan måske få flertal sammen med det konservative folkeparti, hvis den går ind på, at afgifterne skal være midlertidige. Varige afgiftsforhøjelser smitter jo altid før eller senere i form af stigende lønninger og stigende priser. Det ved vi, det viser årtiers erfaring. Derfor siger vi: prøv midlertidige afgiftsforhøjelser. Der er et hul i nationaløkonomien, som nu skal dækkes; det kan vi måske bidrage til, hjælpe med, men vi vil ikke skaffe en socialdemokratisk regering stigende statsindtægter, som kan anvendes til nye udgifter til næste år, til næste år og til næste år igen.

De afgifter, der forøger virksomhedernes omkostninger, må væk. Må jeg som eksempel nævne energiafgiften. Energiafgiften bliver jo en omkostningsfordyrelse for virksomhederne, også eksportindustrien. Vi foreslår, at man overvejer en særmoms på energi, som bliver godtgjort i erhvervsvirksomhederne. Til gengæld kan man så sagtens undvære de kunstige, snørklede tilskud, regeringen har tænkt sig at ville yde erhvervslivet, og som jeg har forstået beløber sig til 300-400 mill. kr.

Det tredje punkt, vi vil nævne, er den 16. alm. vurdering. Den mener vi det er klogt nu at få klaret, så der bliver ro i befolkningen omkring det skattestryk, 16. alm. vurdering kunne avle. Og vi siger: lad os hellere